

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa; asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan ja 42 artiklan rikkominen, koska aikaisempien tavaramerkkien käyttöä ei ole näytetty toteen, sekä asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan rikkominen, koska American Clothing Associatesin esittämät tosiseikat eivät riitä osoittamaan tässä artiklassa tarkoitettua tunnettuutta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 11.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-65/09, Marcuccio v. komissio, 23.11.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa joka tapauksessa valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan
- toteaa, että Euroopan komission istunnossa esittämää asiakirjaa ei olisi tullut eikä sitä edelleenkaan tule ottaa huomioon tässä asiassa
- hyväksyy virkamiestuomioistuimessa nostetun kanteen kokonaisuudessaan
- velvoittaa vastaajan korvaamaan valittajalle asian käsittelystä virkamiestuomioistuimessa aiheutuneet ja valituksen käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja asianajokulut
- toissijaisesti palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen käsiteltäväksi eri kokoonpanossa uuden ratkaisun saamiseksi pääasiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen kohteena on virkamiestuomioistuimen 23.10.2010 antama tuomio. Tuomiolla hylättiin kumoamiskanne, joka koski 5.8.2008 tehtyä päätöstä unionin yleisen tuomioistuimen

asiassa T-18/04, Marcuccio vastaan komissio, 10.6.2008 antaman tuomion (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) täytäntöönpanemiseksi, kyseistä päätöstä koskevan valituksen hylkäämispäätöstä ja vaatimusta siitä, että komission on maksettava valittajalle tietty summa korvauksena vahingosta, joka valittajalle on väitetyesti aiheutunut näiden päätösten vuoksi.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään perusteeseen.

- 1) Ensimmäinen peruste koskee tiettyjä menettelyvirheitä ja oikeudellisia virheitä, jotka perustuvat muun muassa puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.
- 2) Toinen peruste koskee virkamiestuomioistuimessa nostetun kumoamiskanteen kohteena olleen päätöksen tekijän toimivallan puuttumista.
- 3) Kolmas peruste koskee täydellistä perustelujen puuttumista siltä osin kuin virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne hylättiin.
- 4) Neljäs peruste koskee sitä, että valituksenalainen tuomio sisältää useita lainvastaisia lausumia, jotka liittyvät muun muassa seuraaviin puutteisiin: a) oikeussääntöjen rikkominen ja niiden tulkinta ja soveltaminen virheellisesti ja epäjohtomukaisesti, b) *patere legem quam ipse fecisti* -periaatteen loukkaaminen, c) vallan ja menettelyn väärinkäyttö ja d) perustelujen täydellinen puuttuminen.

Kanne 18.2.2011 — BIA Separations v. komissio

(Asia T-88/11)

(2011/C 103/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BIA Separations d.o.o. (Ljubljana, Slovenia) (edustajat: asianajaja G. Berrisch ja barrister N. Chesaites)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- komission 10.12.2010 tekemä implisiittinen päätös, jolla on hylätty Euroopan yhteisön ja Euroopan investointipankin välisestä riskinjakorahoitusvälinettä koskevasta yhteistyösopimuksesta tehtyyn komission päätökseen (K(2008) 2181) ja Euroopan yhteisön ja Euroopan investointipankin välisen riskinjakorahoitusvälinettä koskevan yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehtyyn komission päätösluonnokseen (K(2008) 8058) tutustumista koskeva kantajan uudistettu hakemus, on kumottava
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan komissio on rikkonut SEUT 296 artiklaa, kun se ei ole vastannut tietoihin tutustumista koskevaan kantajan uudistettuun hakemukseen Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyssä määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL 2001 L 145, s. 43.

Kanne 18.2.2011 — Andersen v. komissio

(Asia T-92/11)

(2011/C 103/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jørgen Andersen (Ballerup, Tanska) (edustajat: M. F. Nissen ja G. Van de Walle de Ghelcke)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- on kumottava Tanskan liikenneministeriön ja Danske Statsbaner -yrityksen välisistä julkisia liikennepalveluja koskevista sopimuksista (valtiontuki C 41/08 (ex NN 35/08)) 24.2.2010 tehdyn komission päätöksen (EUVL 2011 L 7, s. 1) 1 artiklan 2 kohta
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se päätteli, että Tanskan hallitus ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä sen suhteen, että Kööpenhamina-Ystad -reitti luokiteltiin julkiseksi palveluksi ja sisällytettiin julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten järjestelmään. Kantaja katsoo, että tätä reittiä ovat liikennöineet tehokkaasti markkinoiden toimijat ilman tukia, minkä vuoksi sitä ei tulisi sisällyttää julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se ei määrännyt perittäväksi takaisin DSB:lle maksettuja soveltumattomia liiallisia korvauksia sen vuoksi, että sen osakkeenomistajalle, Tanskan valtiolle, maksettiin osinkoja. Kantaja katsoo, että se, että valtion kokonaan omistama yhtiö maksaa osinkoja valtiolle, ei ole legitimi järjestely soveltumattomien liiallisten korvausten kuittaamiseksi.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se sovelsi asetusta N:o 1370/2007⁽¹⁾ asetuksen N:o 1191/69⁽²⁾ sijasta. Kantaja katsoo, että komissio tulisi soveltaa sääntöjenvastaisiin valtioneuvoston lakiin lainsäädäntöä, jota sovellettiin ajankohtana, jolloin tuki myönnettiin.

⁽¹⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1370/2007 (EUVL L 315, s. 1)

⁽²⁾ Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia veloitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 1191/69 (EYVL L 156, s. 1)